

Goedenavond,

Na ruim een jaar van overleg over het nieuwe bestemmingsplan Goorzicht, stel ik het op prijs om hier namens de werkgroep te mogen spreken. Dit is het laatste moment dat we als omwonenden onze stem kunnen laten horen voor de raadsvergadering.

Terugkijkend naar het afgelopen jaar zijn er zaken die ik wil aanstippen:

Allereerst het overleg met de initiatiefnemer, ! . Het is voor beide partijen niet makkelijk geweest: de ondernemer die plannen wil verwezenlijken en de omgeving die overrompeld wordt door de omvang van de plannen en vreest voor aantasting van het woongenot. Al waren er dan “maar” twee zienswijzen, een daarvan was wel ondertekend door 24 omwonenden. Het proces was niet makkelijk maar we zijn uiteindelijk gekomen tot een oplossing. Daarbij willen we waardering uitspreken voor de initiatiefnemer, niet in het minst omdat hij, ondanks alles, steeds bereid was tot overleg. Dat waarderen wij. We hebben steeds gezegd vertrouwen in hem te hebben als ondernemer, en dat hebben we nog steeds.

Met de gemeente vonden wij het, eerlijk gezegd, lastiger. Het gebrek aan informatie vooraf, een vage publicatie van de voorgenomen bestemmingswijziging rond de vakantieperiode, moeizame totstandkoming van de informatieavond, een rapport waarvan het bestaan werd ontkend.

De gemeente moet er zijn voor iedereen, ondernemers *en* bewoners en, vinden wij, in dit soort trajecten een actieve rol spelen. En die actieve rol was meer gericht op de ondernemer en te weinig op de bewoners. Wat ons met name opviel is dat de gemeente geen sturende rol speelde in de informatievoorziening richting omwonenden, maar deze verantwoordelijkheid neerlegde bij de ondernemer, die daar mee worstelde.

Door vooroverleg met bewoners was dit moeizame traject minder moeizaam geweest. Mede door gebrek aan dat vooroverleg ontstond er nl tijdsdruk. Om ons recht op inspraak niet te verliezen waren we gedwongen tot het indienen van een zienswijze en werd het een formeel traject.

Toen ondernemer en omwonenden het na onderling overleg eens waren, hadden we goed contact met de gemeente over de uitwerking van de afspraken, en dat liep soepel.

De afspraken zijn gemaakt, daarvoor ben ik niet hier. De hoofdreden dat ik hier sta is dat ik pleit voor meer oog en oor voor de bewoners in dit soort trajecten. In Dale wonen we in “functioneel” landschap we hebben hier al een schietbaan, meerdere campings, een grote camping die groter wordt, windmolens die hoger worden, een mogelijke mountainbike route, er speelt van alles. In ieder geval genoeg oefenmateriaal voor de gemeente: een aanpak met meer overleg met en oog voor de bewoners!

Persoonlijk hoop ik dat de charme van de relatieve rust en kleinschaligheid in Aalten niet verloren gaan. Schaalvergroting van campings lijkt een trend, zie ook de plannen in Winterswijk in de Brinkheurne (uitbreiding van 1 camping met 150.000 overnachtingen erbij) en in Ratum (200 nieuwe recreatiewoningen). Terwijl de bezoeker, is mijn ervaring, juist enorm geniet van de schoonheid, de rust en kleinschaligheid in dit prachtige gebied. Deze zomer werd diverse malen aan mij gevraagd door Randstedelingen: “wat is het hier rustig in het hoogseizoen, is dat altijd zo? Wat een ontdekking!” Natuurlijk zijn er ontwikkelingen en veranderingen, maar wat zou het mooi zijn als dat niet ten koste gaat van de kwaliteit van leven die wij als bewoners hier in Aalten hebben.